

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۴/۰۵/۰۳

لیکوال: بشرمل پسرلی

فدرالیزم: خیالی طرحه د تجزیې له ارمان سره

۶ برخه

که چېرې قومي فدرال غوښتونکي د افغانستان سياسي او ټولنيزو حالاتو ته په غور پام وکړي، د ډېرو په اند، شونې ده چې نظر يې د فدراليزم خلاف تغير و مومي، ځکه چې پخپله ځان گرداب ته غورځوي. چا چې د فدرال غوښتنې کړي، يا له فدراليزم او افغانستان څخه سم معلومات نه لري او يا هم کومه پروژې پلې کوي. بل لورته پخپله ځينې قومي فدرال غوښتونکي دا مني، چې فدراليزم له فساد، بې عدالتۍ او د ولسواک نظم له منځه تللو څخه مصون نه دی. ځينې يې فدرال هغو هېوادونو ته مناسب گڼي، چې لويه جغرافيه ولري او يا متراکمه قومي يا ديني ډلې ولري او په ورته وخت کې دا مني، چې فدراليزم په هغه حالاتو کې ناکامه طرحه ده، چې د سياسي ډلو ترمنځ درنښت، قانون ته درناوی او هېواديني هويت ته حس نه وي. خو ددې ټولو با وجود کوبښ کوي، چې هغه اجنداوي پلې کړي، او په دې هم ښه پوهېږي، چې د افغانستان د فدرال پایله څه ده؟

د نړيوالتوب په درشل کې، هېوادونه هڅې کوي، چې له ملي واکمنۍ څخه يې کمې وکړي، او له ملتونو پورته سازمانونو ته واک ورکړي، ترڅو يې ملي گټې لا خوندي شي، خو قومي فدرال غوښتونکي دا وړه جغرافيه په نورو خپلواکو جغرافيو وېشي پداسې حال کې چې د لېبرال او د نړيوالتوب بحثونه ظاهراً له ټولو همدې ډېر مطرح کوي. دا دور د نولسمې يا د شلمې پېړۍ زمان نه دی، چې دولتونه هرڅه وغواړي هغه وکړي، بلکې د ټولو دولتونو کلاسيک حاکميت نه دی پاتې، د نړيوالتوب څپو ملتونه او دولتونه سره تړلي او دولتونه نه شي کولی چې د خپلو ولسونو انساني کرامات او بشري حقوق تر پښتو لاندې کړي، که چېرې د کلاسيکي واکمنۍ او مستبدانه کړنې غوره کړي، منزوي کېږي.

واقعيت دادی چې بنسټيز فدرال ارزښتونه پرته له پرمختللو او ولسواکو غربي نظامونو، د نړۍ په هېڅ فدرال دولت کې بازار نه لري، د ډېری هغو هېوادونو چې فدرال نظام لري، يوازې چوکاټ يې فدرالي دی، حتا ولسواک هم نه دي او دا لړۍ په همداسې وي، ځکه چې دا ددې هېوادونو د ټولنو او سياستونو رېښتيني څېرې دي، مگر داچې په بنسټيزه توگه مثبت سياسي بدلون رامنځ ته کړي. هغه پرمختللي هېوادونه، چې نظامي ځواک، اقتصادي ځواک، سياسي اغيز، ولسواکي او د قانون حاکميت له ځواکمن مرکزي دولت او هېوادوال او ملت پال سياستونو او وښ او واحد ملت ولري، د هر ډول ولسواک نظام سياسي چوکاټ کې بريالی مزل وهلی شي او کولی شي، چې فدرال چوکاټ غوره او په اغېزمنه توگه پرمخ ولاړ شي، لکه برتانيه، فرانسه او حتا چين او په همدې ترتيب نور هېوادونه. کتابي فدراليزم او د پرمختللو غربي هېوادونو پرمختللي فدرال نظامونه، چې نه د تجزيې له گواښ سره مخامخ دي او نه هم کومه جدي ملي مسله پر مخ لري، پرتله له وروسته پاتې هېوادونو فدرال نظامونو سره، چې له عصبیت، افراطي قوم پالنې او کرکې څخه ډک دي، علمي بنسټ او منطقي دليل نه لري.

ولي فدرال غوښتنه؟

کله چېرې د قومي فدرال غوښتونکو، باورونه، اعمال او چلند وینو، لاندې پایلې ترلاسه کولی شو: لومړی، په هېواد کې وروستيو څلوېښت کلونو ناخوالو، د بهرنيو لاسوهنو او د نړيوالو قدرتونو ترمنځ سياليو، ځينو ته سياسي اجندا په لاس ورغلي، ترڅو افغانستان د نورو د نفوذ حوزه او يا هم بل پرې واک (Suzerain) حاکم کړي. دا قومي سياستونو ددې هېوادونو د اجنداو په تطبيق کې مخلص ښکاري او هڅې يې کړي او لا يې کوي، ترڅو خپلو موخو ته ورسېږي. د بېلگې په توگه، جنرال عبدالرشيد دوستم او محمد کریم خلیلي چې له ايرانه او له تاشکندې يې حتا د هزارستان او ترکستان نقشي او طرحې له ځان سره راوړې وي، خو طرې يې په پانو کې پاتې شوي.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 5

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې دليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په خپر و لولی

دويم، دا ډله قومي سياستوال په پوره خبرتيا او اگاهي د قومي عصبيت او کرکي پر بنسټ د فډرال د رامنځته تگ په فکر دي، خپلو موخو ته د رسېدو په موخه له فډرالېزم منحيت د وسيلي گټه پورته کوي. د افغانستان د فډرال خوبونه محقق کېدی نه شي، خو قومي سياستوال په دې ډول خپلې عقدي سروې. د بېلگي په توگه، عبد اللطيف پيرام په نوم يو بېلتونپال تل هڅه کوي، چې په افغانستان کې قومي جنگونو ته لمن ووهي او له دې لارې خپلې موخي ترلاسه کړي.

دربيم، ځيني قومي انگېزه لرونکي ځوانان په ناپوهي او د معلوماتو د نشتون له امله فډرالېزم په خيالي او رومانتيک ډول مطرح کوي، په دې فکر چې د فډرالېزم په پلي کېدا به افغانستان، لکه د امريکا متحده ايالات، سويس او يا د استراليا په څېر شي. که چېرې دا ډله ژوره مطالعه وکړي او نورو ته د سون توکي نه شي، له ټولو به سرسخت د افغانستان د فډرال کېدو مخالفين وي. د بېلگي په توگه، احمد مسعود چې د احمد شاه مسعود زوی دی، د سويس ماډل فډرالېزم غواړي، خو پلار مرحوم يې په بنسکاره ويلي، چې فډرالېزم يعني د افغانستان تجزيه. دا ځوان ممکن د قدرت په هووسي خوبونو کې ډوب وي او يا هم تعصبي او قومي انگېزي يې پورته تللي وي، چې حتا د خپل پلار خبر نه مني، خو د پلار په نوم او نښان ټول امتيازونه ځان ته منحصر بولي. ځيني هغه يې غواړي د خپل قلم ننداره وړاندې کړي او په ذهن کې خيالي نړۍ يې ځانه ته ترسيم کړي او د سياسي واک پېښي کوي. دا کټگوري په لاندې ډول د فډرال ايالتونو رامنځ ته کول غواړي. له دې يې د عقدو او عدالت برداشت هم کېدی شي:

هرات، فراه، غور، بادغيس او نيمروز د خراسان ايالت

بلخ، ميمنه، سرپل، جوزجان او سمنگان شمال ايالت

بدخشان، تخار، کندز او بغلان تخارستان ايالت

وردک، لوگر، کابل، کاپيسا، پنجشېر او پروان د کابلستان ايالت

کندهار، هلمند، پکتيا، ازرگان او غزني پښتون مېشته سيمه د پښتون زمين ايالت

پکتیکا، ننگرهار، خوست، کونړ، نورستان او لغمان پښتون حدود ايالت

غزني، ارزگان او باميان غرجستان ايالت

څلورم، ډېری يې په ځان کې دا اهليت نه ويني چې وشي کولی د مرکزي حکومت واکي په ولسواکه توگه ترلاسه کړي. له ناهيلي محلاتو ته پناه وړي گویا، چې محلاتو کې به تل ددوی حکومت وي. ښه به داوي چې ځان کې اهليت او پراخه سينه پيدا کړي، او له ټولو افغانانو سره په گډه، د يو انسان محوره ولسواک نظام په رامنځ ته کېدو کې رول ولوبوي او د مرکزي حکومت چارې دې تر لاسه کړي. د بېلگي په توگه، رمضان بشردوست د هېواد په هره برخه کې پلويان لري او که چېرې په تېر نظام کې فساد او په ټاکنو کې لاس وهنې نه وی او يو ولسواک محور ورته کمپاني مبارزه پياوړې کړي وی، ممکن د رايو له نظره په لوړ موقف کې وی.

پينځم، ځيني د ځان پالنې په هوسو نو کې غرق دي. کله چې په واک کې وي، فډرالېزم او حتا پارلماني نظام په کلکه ردوي، خو کله يې چې واک نه وي، له احمد شاه بابا (رح) تر دې دمه په نظامونو نيوکي پيل کړي. د بېلگي په توگه، کله چې سرور دانش د ولسمشر لومړی مرستيال و په کلکه يې فډرالېزم رده او حتا پخپل کتاب حقوق اساسي افغانستان کې په مشرح توگه فډرالېزم رد کړی او د بسپط ولسواک نظام ننگه يې کړي، خو اوس په فډرالېزم کتاب ليکي.

شپږم، ځيني جگړه ماران او د جگړې ميراث خوران، په دې اند دي که چېرې فډرالېزم رامنځ ته شي، ددوی ملک الطوايفي به ټينکه شي او په محلي کچې به خپله ميراثي شاهي ټينگه کړي، له مرکز به په ټينگه وي او د قانون واکمني او د بشري حقوقو له احکامو به په امان وي، لکه جنرال مالک، چې د بشري حقونو ناقض او د ډېرو افغانانو قاتل دی، چې بايد انتقالي عدالت پرې پلي شي.

اووم، لږ شمېر هغه مفسد او لوټمار جگړه ماران دي، چې د قدرت حرص يې ورځ تر بلې زياتېږي. په ولسواک رياستي نظام کې يې قناعت ونه شو، تل په دې هڅه کې و چې څرنگه فرد اول مملکت شي، خو چې کله پوی شول، چې فرد اول مملکت اخلاص او د ولس رايه غواړي، نورو لارو چارو باندې يې لاس پورې کړی، ترڅو دداسې يوې جغرافي مشري وکړي، چې درې گونه قواوې لکه اجرائيه، مقننه او قضايه ولري او قوانين توشېح کړی شي.

د ټولو فډرال غوښتونکو گډ ټکي دادی چې له بده مرغه د عصبيت او تعصب په ناروغۍ اخته دي، ټول له افغان هويت او له افغانستانه متنفره دي، ټول غواړي، چې مرکزي هسته له منځه ولاړه شي او متراکه ډلې ټپلي واک وچلوي او په دې ترتيب د افغانستان ناخوالو او حتا تجزيې ته زمينه سازي وکړي. جالبه داده چې ځيني يې له يو لوري قومي فډرالېزم ناشونی گڼي، خو د قومي او مذهبي هويت د خونديتوب په موخه د فډرالېزم ارمان په ذهنونو کې متصور کوي؟! د قومي فډرال غوښتونکو د تجزي اجنداوې او له افغانستانه د کرکي بېلگي کمې نه دي. په دې وروستيو کې قومي فډرال غوښتونکي نجيب بارور نومي شاعر په ډېره سپين سترگی پنجشېر ولايت د ايران برخه

گني او په ډېر وياړ د ايراني اخوندانو ترمنځ وايي چې زه د ايران له پنجشېر ولايت څخه يم! جالبه لا دا چې يو لور ته د سېکولري او لېبرال ارزښتونو دعوي کوي، خو بل لور ايراني مستبدو اخوندانو ته قصيدي وايي! د قومي فيرال غوښتونکو فېسبوكي زمزمه کونکي ددې شرم په دفاع کې وايي چې ولي افغانان د لر او بر يو افغان خبره کوي؟ کله چې افغانان دا نعري وهي، مور هم دا کار کولى شو! خو دا له ياده باسي چې افغانان که د يو افغان خبره کوي، مرکز يې کابل گني او جلا شوي برخه له ځان سره يوځای کول غواړي، نه داسې چې افغانستان د بل هېواد برخه وگني او نورو ته يې حواله کړي.

ځيني قومي فيرال غوښتونکو لېبرال فيرال نظريات د نړيوالو د پام را اړولو او د اذهانو د تېر اېستو په پار مطرح کوي. کله چې د لېبرال ارزښتونو، قانون واکمني، ټولنيز عدالت او پرمختگ موضوع يو لور وي، او ددوى قومي عصبيت او تنفر بل لور شي، بيا يې دريځ په ښه ډول راښکاره شي. د بېلگې په توگه، غازي امان الله خان چې د خپلواکي، ولسواکي او د پرمختگ باني گڼل کېږي، خو قومي فيرال غوښتونکي حبيب الله کلکاني، چې د هيلو او هوسا ژوند مشال يې خاموش او د جهل او تيرو څپرکي يې پرانېست، له دې امله اتل گني، چې امانې يا ددوى په باور د پښتنو واکمني يې رنگه کړې.

ولي افغانان تل فېرالېزم نه مني؟

نه فيرال سياسي نظام ذاتاً بهتر دى او نه هم د افغانستان شرايط او حالات د سويس، استراليا او يا د امريکا د متحده ايالتو په څېر دي. په اسلامي او دوديزو هېوادونو کې حتا ولسواکي په ډېره گرانه رېښه نيسي، او شته داسې اسلامي پوهان، چې ولسواکي له دين سره په ټکر کې گني او هغه دوديز مشران يې بيا غير عيني هڅې بولي. تاجک افغانان د هېواد په مختلفو برخو کې خواره واره پراته دي او په همدې ترتيب پښتانه افغانان هم د شرق، جنوب، غرب او مرکز ترڅنگ په شمال او شمالشرق کې له اوزبکواو تا جکو افغانانو سره ژوند کوي. د اسلام ترڅنگ چې افغان قومونه يې سره نښلولي، غير متراکم قومي او ژبني وضعيت، ټولنيز مشترکات، گډ تاريخ، يو ډول سرنوشت او له پېړيو راهيسې يو هېواد درلودل، هغه فکتورونه دي، چې افغانان يې يو موټى ساتلي او د هر يرغلگر پر وړاندې يې له ملت، هېواد او له ملي نواميسو په گډه دفاع کړې. د سياست پوهانو او ټولنپاڼو په اند، ټولنيز نظم په پلان شوي شکل منځ ته نه راځي او نه هم دوام مومي، بلکې تاريخي تجربې، ارزښتونه او مشترکات دي، چې د يوې ټولني په نظام مندى کې رول لوبوي، چې دې ته خود جوشه نظم وايي داسې نه ده، چې د قوانينو او فرامينو پر بنسټ رامنځ ته شي. د افغاني ټولني نظم او ساختار هم د قوانينو او مقرراتو پر بنسټ نه دى رامنځته شوى، بلکې د سلگونه کلونو پايله ده، چې قومونه يې سره په نه شکېدونکي ډول پييلې. په داسې يو واحد هېواد کې د فېرالېزم مطرح کول افغاني او هېوادنى انگېزه نه لري. ښه به وي چې په هېواد کې د خيالي فيرال طرحې شننه په لاندې ډول وکړو:

الف- د قوم پالنې رد د انسانيت، اسلاميت او افغانيت له پلوه: لکه څرنگه چې افغانان د يو ملت برخې دي، د افغان قومونو ترمنځ تعصب له اسلامي پلوه حرام، د انسانيت پر بنسټ ناوړه عمل او د افغانيت په اساس تل مردود دى. د افغانستان قومي او ژبني هويتونه هم له عملي پلوه او هم د قانوني احکامو پر بنسټ، تر بل هر وروسته پاتې ملته ډېر خوندي دي او هر کله چې په دې برخه کې ناخوالي راټوکېږي، مرکزي حکومت کولى شي، چې په مشروع ډول يې حل کړي. که چېرې د هېواد عيني وضعيت ته وکتل شي، دري ژبه حتا له پښتو ډېر ويونکي لري او په ځينو پښتنو سيمو کې دري ويل کېږي، خو د دري ژبو سيمو کې پښتو رسمايو کې نشته او ډېرى کم غير پښتانه افغانان پښتو وايي، خو برعکس ډېرى پښتانه افغانان دري ويلی شي. اوزبکي ژبه بايد په هغو سيمو کې چې اوزبک اوسېدونکي لري رسميت ولري او اوزبکان وشي کولى ازبکي ووايي او وي ليکي. د افغانستان ۲۰۰۴ اساسي قانون پر بنسټ، چې نسبي لېبرال او ولسواک ارزښتونه يې منعکسه کول، دولت مصمم و، چې ټولو افغانانو ته يوشان موقع مساعده کړي او ټول هېوادوال د قانون پر وړاندې له مساوي حقونو برخمن او د قانون پر وړاندې ټول ځواب ويونکي و. د بېلگې په توگه:

- څلورمه ماده: په افغانستان کې ملي واکمني په ملت پورې اړه لري، چې يې په مستقيم ډول خپله يايي د خپلو استازو له لارې عملي کوي، د افغان ملت له هغو ټولو افرادو څخه عبارت دى، چې د افغانستان تابعيت ولري، د افغان کلمه د افغان ملت پر هر فرد اطلاق کېږي.
- شپږمه ماده: دولت د ټولنيز عدالت، د انساني کرامت په ساتلو، د بشر حقونو په ملاتړ، د اولس واکي په تحقق، د ملي وحدت په تامين، د ټولو قومونو او قبايلو ترمنځ په برابرۍ او د هېواد په ټولو برخو کې د متوازي پراختيا پر بنسټ د يوې هوسا او پرمختللي ټولني په جوړولو مکلف دى.

د پاڼو شمېره: له 3 تر 5

- شپارسه ماده: د پښتو، دري، اوزبكي، بلوخي، تركمني، پشه يي، نورستاني هزاره يي او په هېواد كې د نورو مروجو ژبو له جملې څخه پښتو او دري ددولت رسمي ژبې دي، خو دولت د ټولو ژبو د پياوړتيا او پراختيا لپاره اغېزمن پروگرامونه وضع او پلي كوي، د رسنيو او د راډيو ټلوېزيون خپرونې د هېواد په ټولو مروجو ژبو خپلواکه دي.
- دوه ويشتمه ماده: د افغانستان د اتباعو ترمنځ هر ډول تبعيض او امتياز منع دی، د افغانستان اتباع د قانون پر وړاندې مساوي حقوق او وجاهت لري.
- د همدې اساس قانون د حکم پر بنسټ، شعیه مذهب هم رسمي و او شعیه افغانان يې د احکامو تابع و. که موږ د پورتنۍ برخې سمه شننه وکړو، هېڅ اسې کوم دليل نه پاتې کېږي، چې فدرال نظام حتا د بحث وړ وگرځي.

ب- له پېړيو واحد افغانستان: افغانستان نوی رامنځته شوی یا له ټوټو جوړ هېواد نه دی، چې فدرالي شي او خپل طبيعي وحدت، چې له سلگونو کلونو را روان دی، په لوی لاس وپاشي او د نړۍ له نقشي څخه د ورکېدو لار يې پرانېستل شي. د افغانستان د جغرافيايي وحدت بریا او نېکمرغي پدې کې ده، چې له نېکه مرغه د افغان دولت د بنسټ ايښودوڅخه وړاندې داسې دولتونو يا خپلواکو سياسي واحدونو شتون نه درلود، چې ځواکمن وي او د يوې گډې هوکړې له مخې سره يو ځای شوي وي، داسې هم نه دي شوي، چې ددې جغرافي او سېدونکي گډ ارزښتونه او نورمونه له سېنټري پېټل ځواک سره نه درلودل او يا هم د افغانستان بنسټ ايښودنه د نورو خپلواکو ساحو په زور نيونه شوې وي. کله چې لوی احمد شاه بابا(رح) د نوي افغانستان بنسټ په ۱۷۴۷ کال په کندهار کې کېښود، پدې خاوره کې د مېشته ورونو قومونو استازي موجود وو. د ساري په توگه، د احمد شاه بابا (رح) پټگي باندې صابرشاه کابلي د غنمو وړی کېښود او اوزبک افغانانو د لوی احمد شاه بابا د ځواکونو غوښنه برخه جوړوله، چې دې کار په هماغه وخت کې د ملي غوښتنو او يووالي څرگندونه کوله. که چېرې د افغانستان نفوس او مساحت د امريکا متحده ايالتونو ترکچې و، د دولت بنسټ ايښودنه د ۱۳ خپلواکو ساحو د يوځای کېدو پايله و او وروسته ۳۷ نور ايالتونه په رضا يا د ځواک په کارونې يوځای شوي و او هغه ډول ټولنيز او سياسي شرايط يې درلودی، شونې وه چې افغانستان په هماغه وخت کې، لکه د امريکا متحده ايالات فدرالي نظام غوره کړی و. افغانستان نوی رامنځته شوی دولت نه دی، چې د دولت په سياسي چوکاټ پر سر شخړو ته يې کار ويلی وي؟ افغانستان د دوه قطبي متراکمه کلتوري هويت جغرافيه هم نه ده لکه بلجيم او نه هم د لوی احمد شاه بابا امپراتوري ټينگه ده، چې په نژېدو به يې له وړاندې موجود محل پالنه شتون ولري، چې په فدرال غور وشي، بلکې افغانستان له پېړيو دا پدېخوا واحد جغرافيه لري، چې قومونه يې سره اخوت رامنځته کړی، ځکه خو هېڅ منطقي استدلال ددې ايجاب نه کوي، چې د عصبيت لرونکو په خوله دې فدرالي شي.

ج- مناسبه جغرافيه او اغېزناک مديريت: لويه جغرافيه د فدرال نظامونو د رامنځته تگ يو له بنسټيزو فکتورونو څخه شمېرل کېږي. د افغانستان جغرافيه وي مساحت ۸۰۰۰۰۰۰ کيلو متره مربع دی او اټکل کېږي، چې پدې مساحت کې ۳۵ ميلونه وکړي اوسېږي. له دې څخه دا جوتېږي، چې دا مساحت او د وگړو شمېره د هغو دولتونو په پرتله څوېر ابره کم دی، چې فدرال سياسي نظامونه يې د لوی جغرافي له وجې رامنځ ته شوي. د بېلگې په توگه، هندوستان ۲۸ ايالتونه لري، چې يوازې په اوتر اېرډېش ايالت کې يې شاوخوا ۲۰۰ ميلونه وگړي ژوند کوي يا د روسي مساحت او جغرافيه که وکتل شي، حتا د نړۍ له څوارلس هېوادونو سره گډه ځمکنۍ او سمندري پولې لري او د اسيا او اروپا له مختلفو برخو سره نښتي ده. کله چې د افغانستان جغرافيه تر هغې کچې نه ده، چې حکومت او د مرکزي حکومت کنترول له ستونزو سره مخ کړي، د فدرال مطرح کول د فدرال د رامنځ ته تگ له اصولو سره تکر دی. بل لور ته د کوچنۍ جغرافي ساتنه ده. کله چې د کوچنيو هېوادونو فدرالي ايالتونه يا جزيرې، تاريخ، د فدرال موخي او ځانگړنې يې وکتل شي، روښانه به شي چې دې هېوادونو له فدرال پرته بله لار نه درلوده. ځينې کوچني او کم نفوس لرونکي فدرال دولتونه له دې امله رامنځ ته شوي، چې خپلواکو ساحو نه شو کولی په يوازېتوب له خپل پايښت او شتون ډاډه اوسي، نو دا برخې متحده شوې، چې نسبي ځواکمن مرکزي قوت رامنځ ته کړي، چې خپله بقا خوندي کړي، لکه مايرکونېشيا چې له ۲۰۰۰ جزيرو څخه جوړ هېواد دی. افغانستان نه تر هغې کچې لوی دی لکه کاناډا او استراليا، چې بسپط نظام ته يې مديريت ستونزمن شي او نه هم لکه مايکرونېشيا او سنکېټس او نويسله جزيرو جوړ کوچنی دی، چې د کوچنيوالي له امله ښاماران يې له ستوني تېر کړي. په ډېرو دې هېوادونو کې پخپله خوښه د خپلواکو ساحو يو ځای کېدو، بهرني فشارونو او د ټولني عيني او ذهني شرايطو هم د فدرال نظام په رامنځ ته تگ کې خپل نقش لوبولی، خو يو يې هم داسې نه دی، چې بسپط سياسي نظام يې د ځينو په فرمايش فدرال هغه ته اړولی وي.

د- قومي او ژبني غيرتراکم او غرمتمرکزیت: قومي فدراليزم د جنون حالت دی، چې تحقق يې د باليوود په فلمونو او يا د يو قومي فدرال غوښتونکي په خوبونو کې شونې دی. افغان ملت له مختلفو قومونو جوړ لوی ملت دی. افغان قومونه په ځانگړې توگه تاجک افغانان د هېواد په مختلفو برخو کې خواره واره پراته دي او پښتانه هم د هېواد د ټولو سمتونو په گډون په شمال او شمال ختيځ کې غوښنه برخه جوړي. له قومي او ژبني پلوه افغانان داسې سره پېيل شوي، چې کله نا کله يې د قومي هويت تفکيک گران شي. د بېلگې په توگه، د هېواد په شمال ختيځ کې چې کندوز، بغلان، تخار او بدخشان ولايتونو ته نظر وشي، د افغان هزاره، تاجکو، پښتنو، اوزبکو، عربو، ايماقو او داسې د نورو افغان قومونو گډ لوی کور دی او حتا کله نا کله دا ستونزمنه شي، چې په کندز کې کوم قوم اکثریت جوړي او په همدې ترتيب مزار، کابل او نور ولايتونه بل لور ته که چېرې قومي فدراليزم جنون وي، جغرافيه وي فدراليزم يې حد دی. کله چې قومي فدرال غوښتونکو پام شو، چې په افغانستان کې قومي فدراليزم، چې ددوی د فدرال غوښتنې بنسټيزه فلسفه جوړوي، ناشونې دی، په وروستيو کې د جغرافيه پر بنسټ د فدرال ايالتونو په لټه کې دي، چې دا هڅه هم بې پایلې ده. د بېلگې په توگه، په کندز کې د هېواد د ټولو قومونو وگړي ژوند کوي. کله چې فرضاً فدرالي ايالت شي، اکثریت قوم به واک تر لاسه کړي، او د لږکيو حقوق به تر پښو لاندې کيږي او هم اکثریت کوښښ کوي، چې نور قومونه له خپل قوم سره مدغم، حذف يا ډله بيز کورني مهاجرت ته يې اړ کړي، چې دا حالت د قومونو ترمنځ د جگړې اعلان دی، قتل او قتال به په هره کوڅه کې روان وي. پر همدې بنسټ، افغانانو دا درک کړي، چې دا ډول طرې چې د يو ملت په وجود د چرو گزارونه کوي، په نطفه کې خنثی کړي. له ورو ژبو او قومونو سره تعصیب په فدرالي نظامونو کې طبيعي خبر ده، چې دا حالت به د جگړو او پاشل کېدو اساس وي

نور بيا

هه- بهرنی لاسوهنی: ډېره مهمه داده چې: ...